

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2026. január 11.

Mandabokor

Keresztelés vasárnapja

Cím: A példa

(1. dia) „⁴¹Szülei évenként elmentek Jeruzsálembe a páska ünnepére. ⁴²Amikor tizenkét éves lett, szintén felmentek Jeruzsálembe az ünnepi szokás szerint. ⁴³Miután pedig elteltek az ünnepnapok, és hazafelé indultak, a gyermek Jézus ott maradt Jeruzsálemben. Szülei azonban ezt nem vették észre. ⁴⁴Mivel azt hitték, hogy az útítársak között van, elmentek egynapi járóföldre, és csak akkor kezdték keresni a rokonok és az ismerősök között. **(2. dia)** ⁴⁵De mivel nem találták, visszatértek Jeruzsálembe, és ott keresték tovább. ⁴⁶Három nap múlva találták meg a templomban, amint a tanítómesterek körében ült, hallgatta és kérdezte őket, ⁴⁷és mindenki, aki hallotta, csodálkozott értelmén és feleletein. ⁴⁸Amikor szülei meglátták, megdöbbentek, anyja pedig így szólt hozzá: Gyermezem, miért tetted ezt velünk? Íme, apád és én kétségbeesetten kerestünk téged. **(3. dia)** ⁴⁹Ő pedig így válaszolt: Miért kerestetek engem? Nem tudtátok, hogy az én Atyám házában kell lennem? ⁵⁰Ők azonban a nekik adott választ nem értették. ⁵¹Jézus ezután elindult velük, elment Názáretbe, és engedelmeskedett nekik. Anyja

mindezeket a szavakat megőrizte szívében, ⁵²Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben, Isten és emberek előtt való kedvességben.” Lk 2,41-52

Kedves Gyülekezet!

(4. dia) Keresztelés vasárnapján lehetünk együtt. Már hagyománnyá vált, hogy minden év január 2. vasárnapján meghívjuk az előző évben megkeresztelt gyermekek családját, hogy megerősítsük a gyülekezetben tett fogadalmukat. Szeretnénk segíteni őket a gyülekezet életébe való bekapcsolódásba, és szeretnénk őket bátorítani, hogy a keresztelésben elhangzott kérdések és az arra adott válaszok (5. dia) ne csupán formalitás legyen, hanem gondolják komolyan. Kellő komolysággal és Isten előtt tett felelősséggel érezzék annak súlyát, amit mondtak és vállaltak. Amikor elhangzottak a kérdések és az arra adott válaszok

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

(5. dia) Hisztek-e Istenben, a mindenható Atyában, mennynek és földnek teremőjében; hisztek-e Jézus Krisztusban, Isten egyszülött Fiában, a mi Urunkban; hisztek-e a megszentelő Szentlélekben, egy keresztyén egyházat? Hisztek-e? HISZÜNK!

(6. dia) Akarjátok-e, hogy ez a gyermek a szent keresztségben részesüljön, ezzel Isten gyermeke és Krisztus egyházának

tagja legyen? Akarjátok-e? AKARJUK!

(7. dia) Vállaljátok-e, hogy az evangélikus egyház segítségével gondoskodtok e gyermek hívő keresztyénné növekedéséről?

Vállaljátok-e? VÁLLALJUK!

akkor a gyülekezet közösségében és Isten színe előtt tettek a szülők, keresztszülők egy számonkérhető fogadalmat **(8. dia)** „Hiszünk!, Akarjuk!, Vállaljuk!”. Még mielőtt bárki félreértené, nem mi kérjük számon – távol álljon tőlünk –, hanem Isten fogja majd számon kérni, hogy **(9. dia)** „hozzám szerettétek-e a gyermeketeket?, megismertettétek-e gyermeketeket velem?, „az

én népem, az én nyájam tagjává tettétek-e gyermeketeket?”, megtettétek-e mindent, hogy megismerjenek engem?”

Az Isten előtt tett fogadalmunkat **(10. dia)** Ő számon fogja kérni, a gyülekezet közössége megteremti a feltételeket és a lehetőségeket, hogy megismerhessék az emberek, a szülők, a keresztszülők, a gyermekek Istent, az Ő Fiát Jézus Krisztust és a közösséghez tudjanak tartozni. **(11. dia)** A „Hiszünk”, az egy személyes hitvallás az Istenben való hitről , **(11/a dia)** az „Akarjuk” egy akarati szándék kifejezése a keresztségről, **(11/b dia)** a „Vállaljuk” egy Isten előtt tett vállalás a gyülekezethez való tartozásról. Ezért hívtunk meg benneteket, hogy ezt a közösséghez való tartozást is segítsük és minden feltételt megteremtsünk, hogy gyermeketeket hitben nevelhessétek. Szülőként, keresztszülőként ti is eljöttök a gyülekezet közösségébe, itt jobban és jobban megismeritek Jézus Krisztust, követitek Őt a mindennapokban és ezt az Istennel való életet élitek meg a gyermeketek előtt. A gyülekezet közösségében lehet **(12. dia)** növekedni, erősödni a hitben, a hittel kapcsolatos

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

kérdéseinket feltenni, válaszokat keresni, a Jézus Krisztushoz tartozást, az engedelmességet, a követést, az elköteleződést erősíteni. A gyülekezet egy védőháló, egy olyan közösség, amely olyan emberekből áll, akik az Istenhez való tartozásukat különböző módon élik meg. Nem tökéletes ez a közösség, de arra törekszik, hogy Krisztusnak tetsző életet éljen és a Krisztushoz tartozást a közösségben is megélje. Ez az a pont, ahol kapcsolódhatunk a mai evangéliumi történetünkhöz. Egy családról olvashatunk, egy édesanyáról, egy édesapáról és egy fiatal gyermekről. Így kezdődik **(13. dia)** „⁴¹**Szülei évenként elmentek Jeruzsálembe a páska ünnepére.**” Lk 2,41. Ez nem azt jelenti – még mielőtt valaki félreértené –, hogy évente egyszer mentek gyülekezetbe – ahogy emberek viccesen megszokták jegyezni, hogy *„minden másnap megy gyülekezetbe, karácsony másnap és húsvét másnap.”* Ezek a szülők minden bizonnyal tartoztak egy zsinagógai közösséghez, de évente – ahogy a zsidóknál ez szokás volt és aki megtehetette, az elment – Jeruzsálembe mentek, a jeruzsálemi közösségbe, hogy a páska

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

ünnepen részt vegyenek. Életük része volt a zsidó szokás, a hagyomány és a közösség. Nem tiszteletüket tették, nem idegenül mozogtak a szokásokban és a hagyományokban, hanem életük része volt. Hatalmas áldozatot hoztak, mert az otthonuktól Jeruzsálem **(14. dia)** kb 140 km-re volt, ami legalább 3-4 napi járóföldre volt. Ha folyamatosan megy az ember, kb 32 óra gyalog. Abban a korban sok veszélyt rejtett magában egy ilyen út. Rablóbandák, rablótámadások egy ilyen hosszú út megtételénél nem voltak ritkák. Az út viszontagságos volt, de a család vállalta, hogy elmegy Jeruzsálembe, mert ez fontos volt nekik. Áldozatot hoztak. A közösséghez, a gyülekezethez való tartozás áldozattal jár. Áldozat nélkül, lemondás nélkül nem lehet közösséget építeni és nem lehet közösséghez tartozni. A családnak fontos volt, hogy ez az ünnep különleges legyen és a szülőknek fontos volt, hogy gyermekük életének is része legyen ez. A szülők példával jártak elől. A gyermek látta, hogy a szüleinek ez fontos. Látta az áldozatot, részese volt a hosszú útnak és kapott egy mintát, hogy a közösséghez való tartozás, a hagyomány, a szokás

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

hogyan épül be az életükbe. Ezért nagyon fontos, hogy hozzátok a gyermekeiteket, mert mintát adtok számukra. Ahova vizitek, ahogyan éltek, ahogyan beszéltek, amit tesztetek, az lesz a minta a gyermekeitek számára. Ha látja a gyermekeitek, hogy fontos számotokra a közösség, a közösséghez való tartozás, ha ebben nő fel, akkor reménység szerint neki is fontos lesz, mert ezt a mintát látta. Amit tesztetek, azt fogja tenni a gyermekeitek is. Ha csúnyán beszéltek, ha káromkodtok, ha szidjátok a másik embert, akkor ő is ezt fogja tenni. Ha azt látja, hogy vasárnapról vasárnapra jöttök gyülekezetbe, akkor fontos lesz neki is a gyülekezet. Aztán ez lehet, hogy hullámváz lesz tinédzser korban, de kapott egy jó alapot, és ez az alap végig fogja kísérni az életét. De ha azt látja, hogy nektek ez nem fontos, akkor neki miért lenne neki fontos?!

Ebben a történetben egy család megy, hogy együtt gyakorolják a hagyományt, a szokást, és az Istenhez való tartozásukat kifejezzék a jeruzsálemi közösségben. A szülőknek fontos volt, hogy együtt. Nem a feleség küldte el a férjét, vagy a

férj a feleségét, vagy a szülők a gyermeküket, hanem együtt mentek.

(15. dia) A férj a feleség iránt, a feleség a férj iránt, a szülők a gyermekek iránt tartoznak felelősséggel. A szülőkre van bízva a gyermek nem csak a testi fejlődést tekintve, hanem a lelki fejlődést tekintve is. Nem csak azért vagyunk felelősek, hogy a gyermek testileg, értelmileg növekedjen, képességben egyre előrébb jusson, hanem azért is felelősséget vállalunk – ezt tesszük a kereszteselési fogadalmunkban, – hogy lelkileg is erősödjön, növekedjen az istenismeretben. A gyermek lelke is ránk van bízva, nem csupán a teste. Azért is számon fog kérni Isten, hogy megtettem-e mindent, hogy megismerje Istent és az Ő Fiát, Jézus Krisztust, egész megváltói munkáját. Ahogy ránk van bízva, hogy a gyermekünk megismerje a szorzótáblát, a történelmet, a szépirodalmat, rám van bízva az is, hogy a közösség, a gyülekezet az élete része legyen és Isten legyen az első az életében. Ha azt látja rajtam édesapaként, hogy nekem nem Isten az első, hanem a 3., 5., 10. helyen van, akkor neki sem

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

lesz az 1. helyen, hanem csak mellékesként lesz ott Isten az életében. Nem szeretném szembe állítani egymással a kettőt, s remélem, nem értitek félre, de a tantárgy szeretetéből nem következik az Isten szeretete, de az **(16. dia)** Isten szeretetéből következik a tantárgy szeretete. Én is akkor kezdtem el igazán tanulni, megszeretni a tanulást, amikor hitrejutottam, amikor megtérhettem. Mert akkor Isten valami olyan felelősséggel ruházott fel, hogy megértettem, a tanulás is szolgálat, az ismeretszerzés is szolgálat, az is az Isten dicsőségét munkálja. Helyt állni szorgalommal a tanulásban és helyt állni készséggel a szolgálatban, a gyülekezet közösségében. Ezért van szükség hívő orvosokra, mérnökökre, pedagógusokra, ápolókra, szakemberekre. Van sok jó orvos, de olyan kevés Krisztusban hívő orvos van. Van sok jó mérnök, pedagógus, ápoló, de olyan kevés Krisztusban hívő mérnök, pedagógus, ápoló és lehetne még sorolni. Ez a kettő megfér egymás mellett. Nekem szülőként ezt a kettőt együtt kell a gyermekemért tennem! Egyengetnem az

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

útját az életben, de oda vezetnem gyermekemet a Krisztushoz. Ezért gyertek, és hozzátok a gyermeketeket és ne küldjétek!

Sajnos nincs arra idő, hogy ezt a történetet részletesen magyarázzuk, pedig olyan sok üzenete van, de ennek az eseménynek a végére szeretnék még kitérni. **(17. dia)** „**Ő pedig így válaszolt: Miért kerestetek engem? Nem tudtátok, hogy az én Atyám házában kell lennem?** ⁵⁰**Ők azonban a nekik adott választ nem értették.** ⁵¹**Jézus ezután elindult velük, elment Názáretbe, és engedelmeskedett nekik.**” Lk 2,49-51. Jézus Krisztus kicsiny gyermekként, 12 évesen már tudta, hogy miért jött, milyen céllal érkezett erre a földre?! Isteni mivoltja már 12 évesen kirajzolódott és Ő ennek a tudatában volt. Ő azért jött, hogy az Atya akaratát teljesítse. Megváltóként jött ebbe a világba és 12 évesen is Megváltóként viselkedett, de mindemellett sosem felejtette el, hogy földi szüleinek is engedelmeskedjen. **(18. dia)** Az Atya iránti engedelmességből fakadt a szülők iránti engedelmesség. Ez a kettő összetartozik, és egyik következik a másikból. **(19. dia)** Ha a gyermekemet az

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Atya iránti engedelmességre és az Isten szeretetére tanítom, nevelem, ha ezt a példát adom neki, akkor szeretni fogja a tantárgyakat, a sportot, amit éppen kedvel, és a szülők iránt is engedelmeskedni fog. Ez **(20. dia)** visszafele nem érvényes. Csak az egyik következhet a másikból és az magasabb rendű! **(21. dia)** Nekünk ebben kell példát mutatnunk a gyermekeink számára. Ahogy Krisztus engedelmeskedett az Atyának, ahogy engedelmes volt a halálig, mégpedig a kereszthalálig (Fil 2,8), úgy élhetünk mi is szülőként gyermekeink előtt ebben az engedelmisségben és mutathatunk példát nekik, mert ez a példa lehet számukra az életük megalapozása.

Ámen!